

[Poulsgaard]

ikke rigtig se det morsomme i det, han kom med her.

Til fru Aase Olesen vil jeg gerne sige: det er jo ikke en flok analfabeter, der befolker dette land – man skulle somme tider tro, at det var dem, der kom ind i Folketinget. Vi kan alle sammen læse, vi kan alle sammen skrive, vi har aviser, vi har radio, vi har fjernsyn. Jeg tror da ikke, der er ret mange, der ikke er klar over, at det er farligt at ryge, men hvor er det frie forbrugsvalg med et forbud? Det er også farligt at blive for tyk, det ved vi også.

Det er tankegangen med det forbud, jeg vil ind på. Når man vil forbyde tobaksreklamer, kan man lige så godt forbyde bilreklamer, for det er også farligt at køre i bil. Man kan tage tusindvis af ting, der er farlige. Skal vi forbyde det hele?

Det var det, jeg påpegede i mit indlæg, og derfor synes jeg, det var en meget, meget dårlig sammenligning, fru Aase Olesen kom med.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes gerne, jeg vil sige til hr. Poulsgaard, at det, der er hovedsigtet med dette forslag, er at gøre tilværelsen lidt lettere for dem, der ikke ryger, og samtidig give nogle rettigheder til dem, der ryger. Det er det, der er hovedformålet. At vi så mener, at man ved denne lejlighed også bør gennemføre et reklameforbud, er en anden sag, men hovedformålet er det, som jeg nævnte.

Steffensen (KRF):

Hvordan de enkelte samfundsborgere vil indrette sig med hensyn til at ryge og ikke ryge, bliver naturligvis altid den enkeltes sag under private former. Men det har været sådan indtil denne dag, må man sige, at også i den offentlige forvaltning har råds-, nævns- og kommissionsmøder ofte været på rygerens præmisser.

Derfor finder vi det rigtigt, at man får ændret disse forhold, og det er også derfor, at vi gerne støtter forslaget. Vi har givet udtryk for i betænkningen, hvordan vi forholder os til de stillede ændringsforslag.

Tinning (VS):

Jeg skal også blot sige til hr. Poulsgaard, at dette ikke drejer sig om at forbyde folk at ryge. Derfor var hans storslåede antiforbudstale unægtelig lidt malplaceret. Men lad nu det være.

Der foreligger, som også andre har været inde på, en lang række ændringsforslag, og selv om vores stillingtagen ikke fremgår direkte af betænkningen, skal jeg bestemt ikke trætte med at gennemgå hele balladen. Men der er et par stykker, der er så vigtige, at jeg lige vil gøre rede for, hvad vi mener om dem.

Der er for det første en gruppe ændringsforslag, som handler om at forbyde reklamevirksomhed for tobaksprodukter. Et sådant forbud støtter vi ikke, så vi stemmer altså imod de ændringsforslag. Det har selvfølgelig ikke noget at gøre med, at vi ikke er fuldstændig klar over, at det er sundhedsskadeligt at ryge osv., men vi vil som sagt ikke støtte et forbud mod reklamer. Vi vil gerne være med til – fru Aase Olesen bebudede vel egentlig allerede et forslag – at diskutere sagen til næste år eller i den kommende samling, men vi kan under ingen omstændigheder støtte det i dag.

Desuden er der nogle ændringsforslag, som går ud på, at man ikke for det offentlige penge må gå ud og købe tobaksvarer. Det synes vi er en udmærket ordning at indføre. Det er klart, at man som borgmester, minister eller andet kan have lyst til at byde en gæst på en cigar eller en cerut, og vi synes, at hvis man har lyst til det, skal man selvfølgelig gøre det – for sine egne penge. Det er meget rimeligt, at man har mulighed for det, men vi ser ikke nogen grund til, at det skal være vores alle sammens penge, der går til den slags formål.

Vi kan altså støtte ændringsforslag nr. 20 og nr. 21 og går selvfølgelig ud fra, at cerutten eller cigaren vil blive nydt i et dertil indrettet lokale under overholdelse af de her vedtagne bestemmelser.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Som det allerede er fremgået af førstebehandling, er dette et forslag, som regeringen ikke anbefaler, men vi har fremsat forslaget i konsekvens af den beslutning, som blev truffet her i Tinget i forrige samling. Det forholder sig sådan, at der er meget delte